

БРАТЯ ГРИМ

САКСИТЕ И ТЮРИНГЦИТЕ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Саксите тръгнали с корабите си и достигнали до местност на име Хадолава, където срещу тях се изправили местните жители, тюрингците, и им оказали силна съпротива. Саксите обаче завзели пристанището и било сключено споразумение, според което саксите имали правото да купуват и продават каквото поискат, но трябва да се въздържат от човекоубийства и заграбване на земи. Този мир бил спазван в продължение на много дни. Тъй като на саксите обаче не стигали парите, те сметнали, че споразумението е безполезно. Тогава един техен младеж слязъл от кораба на сушата, накичен с много злато, със златни верижки и златни катарами. Някакъв тюрингец го срещнал и рекъл: „Защо носиш толкова злато на измършавелия си врат?“ „Търся купувач, отговорил саксонецът, а златото нося само поради глада, който ме мъчи; нима мога да се заситя със злато?“ Тюрингецът попитал колко би струвало. На това другият отвърнал: „Нямам представа, дай ми колкото ти е угодно.“ Смеейки се, онзи казал: „Е, тогава ще ти напълня полите с пръст“; понеже на това място била натрупана голяма купчина пръст. Саксонецът хванал полите на дрехата си, получил пръстта и дал златото; двамата си тръгнали, всеки доволен от сделката. Тюрингците похвалили своя човек, задето за такава нищожна цена придобил толкова злато; саксонецът на свой ред се върнал при корабите и когато неколцина го упрекнали за глупостта му, призовал саксите да го последват; скоро, казал той, ще го похвалят за тази му глупост. Когато тръгнали след него, той взел пръстта, разпръснал я на тънък слой по полето и покрил голяма площ. Като видели това, тюрингците проводили пратеници и се оплакали, че така се нарушава мирът. Саксите рекли: „Ние спазвахме неотклонно и свято споразумението; земята, която добихме със златото си, ще задържим мирно или ще я отвоюваме с оръжие.“ Така златото приседнало на местните жители и те обявили за причинител на злощастията си онзи, когото малко преди това хвалели. Тюрингците се нахвърлили ядно на саксите, ала последните отстоявали според правото на войната околните земи. След дълго и упорито сражение тюрингците паднали и тогава двете страни се сговорили да се съберат на мирни преговори на определено място, само че без оръжие. Саксите имали обичая да носят големи ножове, както все още правят англите, и те ги скрили под дрехите си, упътвайки се към събранието. Като видели, че враговете им са беззащитни и че всичките им князе са там, саксите сметнали, че

им е сгодно да завладеят цялата страна, нападнали ненадейно тюрингите с ножовете си и ги избиха до крак, така че нито един не останал жив. Това донесло на саксите голяма слава и съседните народи започнали да се страхуват от тях. Те водят името си тъкмо от това деяние, тъй като на техния език въпросният нож се нарича „сакс“.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.